

nationalstaten får endnu et skud for boven, vi mister endnu en gang suveræniteten i forbindelse med det, der er på vej. Det kan vi se af de udkast, der ligger. Man diskuterer de første 16 artikler på et konventionsmøde, hvor hvert konventionsmedlem får, er det 2 minutter, til at kommentere hele dynen, og så påstår man, at nu har man haft en rigtig god konventionsdebat. Herefter kan formanden konkludere, at det ser godt ud, og det kan vi så arbejde videre med. Det er ikke holdbart.

Men man vil selvfølgelig bruge det konventionsarbejde til efterfølgende at sige: Se, hvor vi har inddraget nationale repræsentanter. Men vi ved jo godt, hvordan det foregår i realiteten. Nogle kan påstå, at det går da meget godt og der bliver lyttet lidt, men så hører vi fra andre, at det er meget, meget begrænset, i hvilket omfang man forsøger at komme også skeptikere i møde i forbindelse med konventets arbejde.

Jeg skal derfor på baggrund af dette og på baggrund af, at regeringen efter vores opfattelse ikke arbejder i den retning, som også vil have folkelig opbakning i Danmark i form af at sikre den danske suveræniteten, de danske muligheder også fremover, fremsatte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens opbakning til en EU-forfatning med det indhold, som tegner sig, trækker EU i den gale retning, og at regeringens opbakning hertil sker uden folkelig forankring.

Folketinget skal derfor opfordre regeringen til at revurdere sine forslag til ændring af EU.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 59).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingerne.

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg kan ikke lade være med at notere mig også i den debat, der var før, at her ser vi et eksempel på, at med et venligt smil og med en venlig stemmeføring bliver der med få ord fortalt, at de EU-venlige partier ikke har tænkt en eneste selvstændig tanke. De løber bagefter alle de andre dernede. Det er jo måden, hr. Kristian Thulesen

Dahl startede det her på. Og så henviser jeg bare til den diskussion, vi havde omkring aggressivitet osv. før

Så får vi eksempler på, at vi skal have et slankere EU. Det lyder meget godt. Hvor er det så, at EU ikke skal arbejde hen imod? Det andet, vi får eksempler på, er, at nationalstaten mister suveræniteten.

Jeg vil stille hr. Kristian Thulesen Dahl et spørgsmål: På en hel række områder, som rækker ud over landegrænser, vi kan tage miljø, vi kan tage bekæmpelse af international terrorisme, kriminalitet, der er mange eksempler, mister Danmark da suveræniteten ved at deltage i et samarbejde om at løse det? Havde Danmark nogen suveræniteten at miste? Danmark havde ikke nogen som helst mulighed for at få indflydelse på den forurening, der stiger op fra Ruhrdistriktet, men fordi vi deltager i det her samarbejde, kan vi nu få mulighed for at få indflydelse på det. Det er da at få indflydelse i stedet for at miste.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg nævnte ikke et ord om før, at hr. Henrik Dam Kristensen var aggressiv. Det gjorde jeg ikke. Jeg tog det faktisk som udtryk for, at hr. Dam Kristensen var engageret i debatten. Det synes jeg da bare er dejligt. Jeg tror, det var en debat, hr. Dam Kristensen havde med hr. Keld Albrechtsen, det er fair nok. Så kan hr. Keld Albrechtsen gå op og mene, at der var aggressivitet i stemmeføringen. Jeg synes bare, at der var udvist et engagement. Det kan jeg godt lide. Jeg kan godt lide den stil der. Så der er ingen kritik af det fra min side i hvert fald.

At nationalstaten mister suveræniteten er jo åbenbart. Det er åbenbart. Vi afgiver suveræniteten efter grundlovens bestemmelser om at afgive suveræniteten i et nærmere bestemt omfang. For nogle af os kan det efterhånden være svært at finde ud af, hvad det nærmere bestemte omfang består af, og specielt med den forfatning, som tegner sig, kan det være endnu sværere at finde ud af, hvornår det her præcis handler om at afgive suveræniteten.

Alene den diskussion, der bringes på bane med, at det nu skal være i EU-forfatningen, man tilkendegiver, hvad EU skal tage sig af, hvad der skal være delt kompetence, hvad der skal være national kompetence, er jo at vende tingene fuldstændigt på hovedet. Jeg mener altså, at udgangspunktet er den danske grundlov, hvoraf det fremgår, at man kun kan afgive suveræniteten